

הסיפורים האישיים של אודי דיין ואשתו טליה על הגידושין הסוערים שלהם - כפי שסופרו לנועמי אדווה

אודי דיין

התכונה הכי גרועה שלו היא הקמצנות

החלטנו להתגרש. פנינו אז לשופט חיים כהן, באמצעות קרובי-מיש-פחה, והוא הסכים להיות בורר יחיד בעניין שלנו. אני רציתי לגמור הכל בשקט. אודי הוא זה שהגיש את התביעה לרבנות. אני רק עניתי לו.

בשקר לגבר שאיתו אני יוצאת - מותר לי, אחרי 13 שנים של סבל ליהנות גם כן. הוא טוב אלי ומבין אותי ולוקח אותי לכל מקום. לא כמו אודי, שהיה מסתובב תמיד לבד. אני לא מבטיחה איך אודי מסוגל לכתוב את מה שהוא כתב בתביעה לבקשת הגט. כל הקישר קוש עם עוגמת-הנפש שנגרמה לו. אני לא חושבת שזה עניינו של אודי אם לי יש חבר. גם זה שהוא נשוי זה לא עניינו. כבר בהחלטה, כשהתחלתי לצאת עם החבר, היתה איוו אשת-צבא שהטרידה אותנו. היא ואודי ישבו כמו שני ילדים והי מציאו פטנטים איוו צרות לעשות לנו. אשת-הצבא היתה מאוהבת בו, והוא עזב אותה כשהתחלנו לצאת ביחד, והיא לא יכלה להשלים עם זאת.

אודי ניסה להסביר לי שהגבר הזה לא בשבילי, וכי הוא רודף נשים. אבל בינתיים הוא טוב אלי ונחמד לי איתו. אני כבר רוצה לגמור את עניין הגט וחלוקת הרכוש. אני רוצה מנוחה ארוכה.

עד כאן סיפורה של טליה דיין, החבר של טליה, שבגללו נגרמה לאודי עוגמת-הנפש שעליה סייפה בבקשת הגט לרבנות. הוא תחיל אלוף יוסי בן-חנן. הוא שירת ב-משך שנים בחיל-השריון. למד ש-נתיים מינהל-עסקים בארצות-הב-רית במסגרת הצבא, ומשרת כ-יום במטכ"ל. יוסי בן-חנן התחתן לפני כ-8 (המשך בעמוד 74)

אצל אודי, התכונות רומנטיות בין שניהם.

אחרי-כך באו אלי ההורים של עדנה, שהם בני נהלל. אביה הוא מנהל מס'הכנסה במושב והת-נצלו לפני. אודי הכחיש הכל. כרגיל.

קיוויתי שהוא עוד ישתנה, אבל ראיתי שאין הרבה סיכויים. הוא ממש מירר את החיים, הוא גם אלים ואני לא בנויה לכל הדברים האלה. גם אחותי, יעל, התערבה בחיינו, וניסתה לתת לי כל מיני עצות לא לעניין. משה דיין ידע מה הולך בינינו, אבל הוא לא התערב.

עם אשתו, רחל, אני מיוחדת עד עכשיו. היא אשה עדינה ומבינה. אני תמיד אמרתי שבמישפחת דיין יש רק אדם אחד נורמלי, וזו רחל. אני מכירה הרבה אנשים שקיברו לו ירושה ולא חילקו דבר לאיש מרצונם.

„מותר גם לי ליהנות“

עם משה דיין הסתדרתי מצו-יין. ביקרתי אותו כשהיה חור-לה, לעומת הבנים שלו שלא התי-עניינו בו במיוחד. אני חושבת ש-הוא הכיר אותם טוב מאוד. אודי קיבל שוק מסויים כשאביו נפטר. היחסים שלו עם עדנה נהיו יותר הדוקים, ולי הוא עשה את המוות בבית.

כסף הוא לא נתן. הוא תמיד טור-ען שאין לו למרות זאת הוא הס-תובב כבר בכל העולם. אני מתא-רת לעצמי שהבילויים שלו עולים די הרבה כסף. אני הגעתי למצב שלא יכולתי ולא רציתי להמשיך לחיות בצו-רה כזאת. היו מריבות איומות

התגרש מאביגיל, איתה חי גרוע. היו לו שני ילדים. התחלתי לעבוד במשק. עזרתי לו ועבדתי קשה. בייחוד בחוץ. אני לא הייתי רגילה לעבוד. היו לנו אז עגלים וצריך היה להאכיל אותם. וגם תרנגולי הודו.

מצאתי חברים חדשים בנהלל, והייתי אשת מושב כמו כולם. הי-בית שבו גרנו היה רקוב כולו ו-אני רציתי בית יפה ונוח. אודי טען אז שאין כסף, אבל לי היה מיגרש ברמת-השרון. מכר-תי את המיגרש ובכסף הזה התחל-נו לבנות. יותר נכון - אני התחל-תי לבנות. פיקחתי באופן אישי על הפועלים, קניתי חומרים ונסעתי לאיטליה לקנות ברזים וכל מיני קישוטים.

כבר אז שמתי לב שאודי לא מתעניין בבית. הוא נהג להיעדר ימים שלמים. בימים האלה גרנו בבית סמוך, עד שהבניה נגמרה. לפני 12 שנים נולדה אלה, הבת שלנו. היום אני חושבת שהייתי צריכה להבין כבר אז, כי באותה מידה שלא היה איכפת לאודי מ-הילדים שלו מאביגיל, לא יהיה איכפת לו מאלה. היו לו כל מיני חברים הרפתקניים כמוהו. חלק מנהלל, וכמובן כושי רימון.

בתקופה הזאת היה כל הסיפור עם-מאסרו של כושי ואודי דאג לו ונסע לגרמניה לבקר אותו. הוא באמת חבר מסור.

„חשדתי, אך לא ידעתי“

בני הזוג לא מימשו את הי-אופציות ואודי הגיש תביעה לביטול-הדין הרבני. כשדיברתי עם טליה, בבית

יוסי דומיה

אודי תושלם!

טליה דיין

היא לא יודעת איך נראה טרקטור

הוריה ברמת-השרון, ביים השישי. אמרה לי כי היא נדהמת מן הפירסומים בעיתונים. היא רצתה שהכל יעבור בשקט עד לקבלת ה-גט. לכן, סיפרה, גם פנתה יחד עם אודי לשופט העליון חיים כהן, כדי למנוע שערווליות מיתרות. טליה עייפה. היא באה עם בתה לחופשת הנוכה אצל הוריה. ב-ערב יצאה לקונצרט בהיכל התר-בות, והתכוונה לחזור לנהלל.

טליה לא הסכימה להצטלם. ב-טענה כי היא נראית תשושה, וכי אינה פוטוגנית שיש לה הרבה עבודה ואין לה כוח.

שאלתי אותה מהו עניין התביעה שהגיש נגד אודי, אחרי שהגיעו להסכם חלוקת רכוש באמצעות הי-שופט הבורר חיים כהן, והיא סיפ-רה כי אודי הגיש בקשה לרבנות וביקש לזרז את תאריך הגירושין, בגלל עוגמת-נפש שנגרמה לו. היא לא רצתה לומר מה גרם לאודי עו-גמת נפש.

סיפורה טייה :

איי-ההננות הבעיות בינינו הת-חילו כבר לפני 10 שנים. אני נשוי-אה מזה 13 שנים, ואני חושבת שעבר עלי מספיק. עזבתי חי רוור-חה ועושר עם בעלי הראשון, איתו הייתי באוסטריה. לא היה חסר לי דבר.

היכרתי את אודי, כשבא לבקר את אחי, אסי, אשר הופיע בווינה בטרט. התאהבנו. אודי היה נחמד וג'נטלמן. הוא יודע להיות בסדר כשהוא רוצה להשיג משהו. טיילנו באירופה ובאתי אליו לנהלל. הוא

רצה לנסוע מייד צפונה, אך לא קיבל היתר מהצבא. לכן פנה אל ידידו, עורך-הדין ברוך שיפמן מ-חיפה, אשר שהה לגמרי במיקרה בכפרו של רפי נלסון. אודי נועץ בו. שיפמן הרגיע אותו, והסביר לו את מצבו, ויחד יצאו לשתות. כששיפמן מדבר על ליבו של אודי ומרגיע אותו.

טליה מספרת באותה תביעה, כי אודי נטש אותה ללא אמצעי קיום, יחד עם בתה אלה בת ה-12. לטע-נה הוא בגד בה עם נשים שונות בכל הזדמנות, והתנהג אליה כ-צורה משפילה ומעליבה גם בנור-כחות בתם.

עוד מספרת בתביעה כי אודי מתגורר עם ידידה בת-לאבוב וכי-אף נסע איתה לאי כרתים. כשהוא מממן את הנסיעה.

כמספר לטכום התביעה הגבוהה מתאר פרקליטה של טליה את אודי כבעל מיקצועות רבים: מסגר, סו-פר, חקלאי, דיין, וצייר. מוזכרים שם סכומי כסף של 20 אלף דולר, שאותם קיבל מאלמנת אביו, רחל דיין. כמו כן מוזכר רכוש רב כ-צורה של מגרשים ודירה. באותה תביעה מוזכר גם שמו של שופט בית-המישפט העליון ל-שעבר, חיים כהן, שמונה על-ידי-בניהוג כבורר יחיד ביניהם. השופט חיים כהן אף ביקר בי-נהלל, וקבע כי המשק המשתרע על פני 80 דונם, שווה 70 אלף דו-לר ואודי יכול לרכוש את המשק והבית תמורת סכום של 200 אלף דולר. כמו כן נתן השופט כהן אופציה לטליה לרכוש את הבית